

שלושה חלומות על קוריאה – רשימות על אימוץ

.1

זֶה הָאֶחָד מִתְרַחֵשׁ בְּבוֹקֵר
כְּשֶׁעוֹרֵב לְיָדֵי מַעִיר אוֹתִי,
בְּקִרְיָאָה: "אֱלֹהִים, אֱלֹהִים, הַבֵּט":
אֲנִי עַל מְדַרְגוֹת כְּנִסְיָה,
עֵטוּף בְּעֵתוֹן שֶׁל תְּחִלַּת הַשְּׁבוּעַ,
הַמְסַפֵּר עַל הַבְּצֻרָת בְּפוֹסָאן¹.
אֲתָה יְכוּל לְחַיּוֹת לֵיד מַיִם
נֶעֱדוֹן לְמוֹת צָמָא, וְאֵלֹו אֲנִי,
שֵׁם עַל מְדַרְגוֹת אֲבָן קְרוֹת,
גִּוּוֹעַ. אֵף הַגְּסִיסָה
מִשְׁמָעָה שֶׁהַנְּשִׁימָה נוֹכַחַת.
זֶה קוֹרָה בְּיוֹם הַהֶנְגוּל²,
יוֹם עֲצָמָאוֹת בְּעִיר סָאוּל,
כְּשֶׁנֶּעְרוֹת בְּגִלְיָמוֹת³ קְטִיפָה
סְגֵלוֹת צוֹעֵדוֹת בְּסֶף
בְּרַחֲבוֹת הָעִיר. בְּחֵלוֹם הַזֶּה
אֲנִי יוֹצֵר קִשְׁר עֵין
עִם כָּל אַחַת מֵהֶן.
נֶעַר אַחַר, מְבַגֵּר מִמֶּנִּי
בְּכַמָּה שָׁנִים, רוֹכֵב עַל
תֵּלֶת-אוֹפֵן,
מֵאַחֲרֵי הַנְּעֵרוֹת בְּמַצְעֵדוֹן.
הוּא רוֹאֵה אוֹתִי. קוֹרֵץ,
כְּמוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ
הַכֹּל יִגְמַר.

.2

זֶה הָאֶחָד מִתְרַחֵשׁ בְּעָרֵב
בְּדִיוֹק כְּשֶׁאֹר הַיּוֹם נִכְנָע לְלִבְנָה,
וְחֵלִיל-הַדְּמִדוּמִים מִגִּיעַ.
קָר מְאֹד.
אֲנִי עֵטוּף שְׂמִיכָה תְּכֵלֶה,
וְהַמוֹצָא אוֹתִי חוֹשֵׁב בְּטוֹבוֹ
עַל זֶה שֶׁנִּשְׁטַשׁ אוֹתִי.
זוֹ שְׂמוֹצָאֹת אוֹתִי הִיא נְזִירָה.
הִיא פּוֹמַסַּת אֶת הַדְּלֵת, מִבִּיטָה
מֵאַחֲרֵי גִבִּי
אֶל תוֹךְ הַלִּילָה הָעֵינִף,
וְאֵז מִבִּיטָה מִטָּה.
הִיא מִתְנַשְּׂמַת בְּרַכּוֹת.

¹ Busan או Pusan – עיר מחוז בקוריאה הדרומית

² Hangul Day – חג קוריאיני, יום המצאת הכתב (ע"ע בויקיפדיה)

³ במקור hangbok – לבוש קוריאיני מסורתי

היא אומרת: שלום לך⁴, ילדון
מתוק ויפהפה. רוכנת
כמלאך
ואוספת אותי
בנרועותיה.

3.

זה האחד מתרחש ברגע האכזרי ביותר
של היום, כשהחם משפיל פרחים
עד עפר. איש, שכור
עד כדי יאוש, צורח על השמש.
הצער שבו הוא בליל
של עשים ונמלים, הזוחלים
מפניו אל תזהו.
אני צופה מהמדרגות.
זו שנת הכלב,
נאני חלק ממנה:
ללא יכלת דבור
אכל ממחה בהקשבה,
לאיש הקשיש מלאוס היושב
על המדרגות, שני בנינים תחתי:
הוא מספר לאדם אחר
כיצד ילדי מונג נהיים אנשיים
ביום השלישי לחייהם
אחרי טקס קריאת הנשמות
ושרפת בשר בעלי החיים.
מעשן מתוך מקטרת
ועוצם את עיניו כשהוא שואף.
אני יכול לשמע כל זאת.
אני שומע רחש של אשה בתוך הכנסייה.
היא רקדנית, לכן היא מדברת עם הידים.
אני שומע אותה מתרוממת, במתיקות
מברכיה אל רגליה.
זה אומר שהיא מאמינה
בחלומות. אני שומע אותה
מחליקה את ידיה, במתיקות
לארץ שערה. זה אומר
שהיא מאמינה בשמש.
אני שומע שהיא נעה לעברי
ומניחה כף יד פתוחה על הדלת.
פרוש הדבר שהיא מקדמת אותי בכרכה.
כלומר שהיא מאמינה
בגס הסכוי.

⁴ במקור : ahneyong – ברכת שלום בקוריאנית א-פורמאלית, הנאמרת בנימת חביבות.